

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats: būtisku procedūras noteikumu pārkāpums, nepilnīgas apstrīdētā lēmuma paziņošanas dēļ
— Pārkāpjot LES 1. panta 2. punktu, LESD 15., 296. un 298. pantu, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā — "Harta") 42. un 47. pantu, apstrīdētais lēmums prasītājai neesot paziņots pilnībā. Zināt nepaziņoto informāciju, kas esot lēmuma galvenā sastāvdaļa, esot nepieciešams, lai saprastu iemaksu aprēķinus un varētu tos pārbaudīt.
2. Otrais pamats: būtisku procedūras noteikumu pārkāpums apstrīdētā lēmuma pamatojuma neesamības dēļ
— Ar apstrīdēto lēmumu neesot izpildīts pienākums norādīt pamatojumu atbilstoši LESD 296. panta 2. punktam, kā arī Hartas 41. panta 1. punktam un 2. punkta c) apakšpunktam, jo neesot paziņots ne aprēķina pamatojums, ne sīkāka informācija par aprēķinu. Attiecībā uz atbildētājas rīcības brīvību neesot izklāstīts, kādus vērtējumus kādu iemeslu dēļ atbildētāja ir veikusi.
3. Trešais pamats: būtisku procedūras noteikumu pārkāpums neuzklausīšanas un tiesību tikt uzklausiņam neievērošanas dēļ
— Pārkāpjot Hartas 41. panta 1. punktu un 2. punkta a) apakšpunktu, prasītājai neesot tikušas nodrošinātas tiesības tikt uzklausiņai ne pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, ne pirms uz to balstītā lēmuma par summu pieņemšanas.
4. Ceturtais pamats: Deleģētās regulas (ES) 2015/63 ⁽¹⁾ kā apstrīdētā lēmuma juridiskā pamata prettiesiskums
— Ceturta pamata ietvaros prasītāja norāda, ka ar Deleģētās regulas 2015/63 4. līdz 7. un 9. pantu, kā arī I pielikumu, uz kuriem esot balstīts apstrīdētais lēmums, esot radīta nepārskatāma iemaksu noteikšanas sistēma, kas esot pretrunā Hartas 16., 17. un 47. pantam un ar ko neesot ievērots Hartas 20. un 21. pants, kā arī neesot ievēroti samērīguma un tiesiskās drošības principi. Šis pamats pakārtoti tiek izvirzīts arī attiecībā uz Direktīvas 2014/59/ES ⁽²⁾ un Regulas (ES) Nr. 806/2014 ⁽³⁾ normām, kurās ir saistoši noteikta — pēc prasītājas uzskatiem ar pamattiesībām un Savienības tiesību pamatvērtībām nesavienojama — ar Deleģēto regulu Nr. 2015/63 ieviestā iemaksu sistēma.

⁽¹⁾ Komisijas Deleģēta regula (ES) 2015/63 (2014. gada 21. oktobris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz *ex ante* iemaksām noregulējuma finansēšanas mehānismos (OV 2015, L 11, 44. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu banku noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 8. jūlijā — Portigon/VNV**(Lieta T-481/19)**

(2019/C 305/70)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Portigon AG (Diseldorfa, Vācija) (pārstāvji: advokāti D. Bliesener, V. Jungkind un F. Geber)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas 2019. gada 16. aprīļa lēmumu par *ex ante* iemaksu Vienotajā noregulējuma fondā aprēķināšanu par 2019. gadu (SRB/ES/SRF/2019/10), ciktāl lēmums attiecas uz prasītāju;
- saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 69. panta c) un d) punktu apturēt tiesvedību līdz brīdim, kad likumīgā spēkā stājas nolēmumi lietās T-365/16, T-420/17 un T-413/18, vai arī līdz tās tiek izbeigtas citādi;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza astoņus pamatus.

1. Pirmais prasības pamats: Regulas (ES) Nr. 806/2014 ⁽¹⁾ 70. panta 2. punkta pirmās līdz trešās daļas, kas skatītas kopā ar Īstenošanas regulas (ES) 2015/81 ⁽²⁾ 8. panta 1. punkta d) apakšpunktu, Direktīvas 2014/59/ES ⁽³⁾ 103. panta 7. punkta un LESD 114. panta pārkāpums
 - Atbildētāja esot nepamatoti noteikusi prasītājai iemaksas pienākumu, jo Regulā (ES) Nr. 806/2014 un Direktīvā 2014/59/ES neesot paredzēts iemaksas pienākums likvidējamām iestādēm. LESD 114. pantā esot aizliegts iekasēt iemaksas no tādām iestādēm, kāda ir prasītāja.
 - Likumdevējs neesot bijis tiesīgs pamatot iemaksas pienākumu ar LESD 114. pantu, jo nepastāv saistība ar iekšējo tirgu. Savienības līmenī saskaņotais iemaksu regulējums neatvieglojot pamatbrīvību īstenošanu un nenovēršot ievērojamos konkurences izkropļojumus attiecībā uz iestādēm, kas pārstāj darboties tirgū.
 - Atbildētāja esot nepamatoti noteikusi iemaksas pienākumu prasītājai, jo attiecībā uz šo iestādi nepastāvot riski, tās likvidēšana atbilstoši Regulai (ES) Nr. 806/2014 esot izslēgta un šai iestādei neesot nekādas nozīmes attiecībā uz finanšu sistēmas stabilitāti.
 - Kopš 2012. gada prasītājai vairs neesot jaunas komercdarbības un, pamatojoties uz Komisijas lēmumu par atbalstu, tā tiek likvidēta. Tās atlikušo saistību lielāko daļu tā labticīgi nododot citam tiesību subjektam.
 - Ar Deleģēto regulu (ES) 2015/63 ⁽⁴⁾ tiekot pārkāpts LESD 114. pants, kā arī Direktīvas 2014/59/ES 103. panta 7. punkts, kas ir būtisks iemaksu aprēķināšanas regulējums (LESD 290. panta pirmās daļas otrais teikums).
2. Otrais prasības pamats: Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā — "Harta") 41. panta 2. punkta c) apakšpunkta pārkāpums, jo aprēķināšanas procedūra neļaujot pilnvērtīgi pamatot apstrīdēto lēmumu. Ciktāl aprēķināšana esot balstīta uz Deleģēto regulu (ES) 2015/63, tā neesot piemērojama.
3. Trešais prasības pamats: Hartas 16. un 20. panta pārkāpums, jo prasītājas īpašās situācijas dēļ ar apstrīdēto lēmumu esot pārkāpts vispārējais vienlīdzības princips. Apstrīdētais lēmums turklāt nesamērīgi iejaucoties prasītājas uzņēmējdarbības brīvībā.
4. Ceturtais prasības pamats (pakārtoti): Regulas (ES) Nr. 806/2014 70. panta 2. punkta, kas skatīts kopā ar Direktīvas 2014/59/ES 103. panta 7. punktu, pārkāpums, jo atbildētājai, aprēķinot iemaksu lielumu, esot vajadzējis no attiecīgajām saistībām izslēgt saistības, uz kurām neattiecas riski.

5. Piektais prasības pamats (pakārtoti): Regulas (ES) Nr. 806/2014 70. panta 6. punkta, kas skatīts kopā ar Deleģētās regulas (ES) 2015/63 5. panta 3. un 4. punktu, pārkāpums, jo atbildētāja esot nepamatoti aprēķinājusi prasītājas iemaksas, pamatojoties uz atvasināto instrumentu līgumu bruto aprēķinu.
6. Sestais prasības pamats (pakārtoti): Regulas (ES) Nr. 806/2014 70. panta 6. punkta, kas skatīts kopā ar Deleģētās regulas (ES) 2015/63 6. panta 8. punkta a) apakšpunktu, pārkāpums, jo atbildētāja esot nepamatoti uzskatījusi prasītāju par iestādi, kas tiek reorganizēta
7. Septītais prasības pamats: Hartas 41. panta 1. punkta un 2. punkta a) apakšpunkta pārkāpums, jo atbildētājai pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas esot bijis jāuzklausā prasītāja
8. Astotais prasības pamats: Hartas 41. panta 1. punkta un 2. punkta c) apakšpunkta, kā arī LESD 296. panta 2. punkta pārkāpums, jo atbildētāja esot nepietiekami pamatojusi apstrīdēto lēmumu

-
- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu banku noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).
- (²) Padomes Īstenošanas regula (ES) 2015/81 (2014. gada 19. decembris), ar ko nosaka vienādus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 806/2014 piemērošanas nosacījumus attiecībā uz *ex ante* iemaksām vienotajā noregulējuma fondā (OV 2015, L 15, 1. lpp.).
- (³) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.).
- (⁴) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/63 (2014. gada 21. oktobris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz *ex ante* iemaksām noregulējuma finansēšanas mehānismos (OV 2015, L 11, 44. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 8. jūlijā — CV u.c./Komisija

(Lieta T-496/19)

(2019/C 305/71)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: CV, CW un CY (pārstāvis: J.-N. Louis, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2018. gada 4. jūnija lēmumu, ar kuru tika noraidīts viņu lūgums;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamatojot prasību atcelt Komisijas lēmumu, ar kuru tika noraidīts viņu lūgums noteikt pasākumus, lai izbeigtu ierēdņu un darbinieku pirktspējas līdzvērtības neatkarīgi no viņu dienesta vietas principa neievērošanu, prasītāji izvirza trīs pamatus.

1. Pirmais pamats: pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde un ierēdņu pirktspējas līdzvērtības neatkarīgi no viņu dienesta vietas principa neievērošana. Pirmkārt, prasītāji uzsver, ka apstrīdētajā lēmumā vispār nav norādīts pamatojums, liedzot viņiem iespēju saprast šī lēmuma pamatotību un neļaujot Vispārējai tiesai veikt pārbaudi. Otrkārt, prasītāji uzskata, ka viņi pilda pienākumus ar tādiem pašiem nosacījumiem kā viņu kolēģi, kuru dienesta vieta ir Eiropas Komisijas pārstāvniecībā Parīzē, un